

**КОМЕНТАРИ КЪМ ОБЩЕСТВЕНА КОНСУЛТАЦИЯ ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА
ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА АДМИНИСТРАТИВНИТЕ
НАРУШЕНИЯ И НАКАЗАНИЯ**

Коментар	Автор	Дата
----------	-------	------

14 предложения9. Чл. 52в, ал. 4, т. 8 да отпадне.Мотиви: Не може да се отнемат вещи, след като производството се прекратява, тоест след като няма да има наказание. След като се оказва, че нарушителят всъщност не е виновен, откъде накъде ще се отнемат вещи в полза на държавата? 10. От основния текст на чл. 53, ал. 2 не става ясно в какви случаи наказващият орган би могъл да връща АУАН на актосъставителя. 11. В чл. 58а, ал. 1 едномесечният срок от връчването на акта е твърде дълъг и следва да се съкрати значително!Мотиви: Този срок съвпада със срока за издаване на наказателно постановление. Теоретично е възможно наказващият орган да издаде наказателното постановление преди изтичане на срока за сключване на споразумение. В този случай нарушителят ще загуби възможността да сключи споразумение, което е в негов ущърб. По-добре тук срокът да е много по-къс, но поне да има възможност да изпревари наказващия орган преди последният да е издал наказателното постановление. 12. В чл. 58а, ал. 4, т. 10 след "банкова сметка" да се добави "и в какъв срок", а след "глоба" да се добави "или имуществена санкция". 13. Във всички новопредлагани разпоредби, където се използва думата "резолюция", тя да се замени с "постановление за прекратяване".Мотиви: В административната практика "резолюция" е писмено изражение на управленско решение от страна на ръководен служител, задължаващо подчинените му служители да действат по указания начин. Резолюциите нямат правна сила извън низходящата йерархия на подписалия я ръководен служител.В конкретния случай предлаганата "резолюция" ще има правни последици за трети лица - нарушител и пострадали, които са извън йерархията на подписалия я. Следователно, употребата на понятието "резолюция" тук е неподходяща.По-добре да се използва "постановление", защото това е утвърден и познат термин за подобен род акт. Имаме и вече познаваме "наказателно постановление". Новопредлаганият документ ще има същия характер като наказателното постановление, но с обратен знак - "постановление за прекратяване на административнонаказателното производство".Още повече, чл. 52в, ал. 4 и 6

Харалампи
Петров

30.01.2020

14 предложения Също бих искал да приветствам възприетия подход да се публикува консолидирана версия на предложенията за промени в нормативния акт. Предложения по същество: 1. Чл. 28 - Ал. 2, т. 8 изцяло да отпадне; да отпадне и второто изречение на ал. 3. Мотиви: Все пак чл. 28 се отнася за маловажните случаи. Отнемане на вещи в полза на държавата при маловажни случаи е меко казано непропорционално действие. 2. В чл. 43а, т. 2 са пропуснати „предприятия, учреждения, и организации“, са споменати в чл. 24, ал. 2. Двете разпоредби следва да се синхронизират по някакъв начин - или в чл. 43а, т. 2 да се добавят предприятията, учрежденията и организациите, или същите да се премахнат от чл. 24, ал. 2 при положение, че в същата алинея, с предложенията за изменение, се добавят юридическите лица. Ако всички предприятия, учреждения и организации са юридически лица, то те спокойно могат да бъдат махнати от чл. 24, ал. 2. 3. В чл. 43в, ал. 1 следва сериозно да се преобмисли текстът "след като изиска от него удостоверяване на самоличността му чрез документ за самоличност". Изискването на документ за самоличност с цел удостоверяване на самоличността е полицейско правомощие и е абсурдно да се дава такова на пощаджия или на разносвач от куриерска фирма (вж. чл. 43б, ал. 2). 4. В основния текст на чл. 43г, ал. 1 не става ясно какво се прилага към преписката. 5. Чл. 51, ал. 3, т. 2 да отпадне. Мотиви: Думата "лицето" в предходната т. 1 на чл. 51, ал. 3 има достатъчно широк смисъл и обхваща и юридическите лица и ЕТ. Следователно цялата т. 2 е излишна. 6. В чл. 52, ал. 5 е редно да се добави задължение на наказващия орган да уведоми нарушителя и пострадалите, че е върнал преписката на актосъставителя. Справедливо е те да знаят за този развой на процедурата. 7. В чл. 52, ал. 6 предвиденият двуседмичен срок е твърде дълъг! Не е пропорционално и справедливо на нарушителя да се дава само една седмица за правене на възражения (вж. чл. 44, ал. 1), а на актосъставителя да се дават цели две седмици да си оправя "отстранимите нарушения на процесуалните правила", тоест, на народен език казано - да си оправя собствените бакии, които са резултат от незнание, неумение, нехайство, НЕМАРЛИВОСТ! 8. В чл. 52а, ал. 2, т. 5; чл. 52в, ал.

Харалампи
Петров

30.01.2020

Коментар 5Предложение №15: Последен коментар. Не виждам становища от ВСС как ще се отрази на натовареността на съдии и прокурори. Сега обединяват прокуратури, на ред са съдилищата, а ако се приемат предложенията, ще се тръгне наобратно, за разкриване на прокуратури и съдилища. Не виждам становища от министерства, които отговарят за прилагането на материални закони, за чието нарушение се налагат административни наказания. Екологията е много специфична област, данъчната и финансова също, конкуренция и права на потребители, правила за движение и прочие, за да не се питат, МОСВ, МФ, МВР. МТС, МЗ, КЗК, КЗП и прочие ведомства, които имат отношение по налагането на административни наказания. В самите материални закони не са предвидени споменатите споразумения и предупреждения, което ще направи приетите текстове „мъртви“. Същото като с „общественото порицание“.С оглед всичко по-горе, предлагам да се започне изготвянето на изцяло нов ЗАНН, като се отчете досегашната практика, предложения и опит. С него да се и избегнат противоречия, относно давностни срокове, еднакво третиране на субектите и да се подобри, и ускори административнонаказателния процес. Но не в името на бързината заради самата нея, а в справедливостта, общественя интерес и икономия на държавен ресурс. Крайната цел е да се постигне справедливост за определено време, на определена цена, с които обществото да може да оцени, че е постигнат общественя интерес.Не на последно място с новият ЗАНН би било редно изрично да се отмени Указа за борба с дребното хулиганство, защото: - през 1990 Народното събрание, практически отмени нормативната сила на указите; - съгласно Конституцията, наказанията се налагат със закон приет по установения ред, а Указът е приеман от Държавния съвет на НРБ; - лишаването от свобода, какъвто е ареста , може да бъде наложено след като съдията установи, че Указа е действащ (а той не е такъв), не противоречи на сега действащата Конституция (а той противоречи), и е СРАМ за нашите съдилища, че прогласяват решения, с които налагат наказание “арест” по Указа, което се оспорва по правилата на ЗАНН, за неуредените въпроси в Указа.А, за да се разработи нов ЗАНН, първо трябва да установим какви са ни целите,

Калин
Гавраков

28.01.2020

Коментар 4Предложение №13: Относно чл.82 Не виждам предложения да се изясни и да се прекрати противоречивата съдебна практика, по която има издадени тълкувателни решения, които по мое скромно мнение, не могат да преодолеят законодателната неяснота. ТР № 2/12.04.2017 по т.д. №3/2016 - OCC от I и II колегия на ВАС на Република България, излезе със следното решение: „След прекъсване на давността в хипотезата на чл. 82, ал. 2 ЗАНН при изпълнение на административното наказание „глоба“, се прилага давностният срок по чл. 82, ал. 1, б. „а“ ЗАНН“. С това решение се разграничиха давностните срокове по ЗАНН от тези по ДОПК, но само за глобите, а за санкциите си остава 5 години (по правилата на ДОПК) Редно е законодателят да сложи в ред и равнопоставеност давностните срокове за глоби и санкции, най-малкото защото законът следва да третира субектите еднакво. Предлагам да се направят промени в смисъл да се уеднаквят давностните срокове за глоби и санкции. Разбира се, редно е да има изричен текст, че давностните срокове по ЗАНН са специални спрямо други закони (най-вече ДОПК), защото при образуване на изпълнително дело от публичен изпълнител, да е ясно и безпротиворечиво, кой е давностният срок и да не се точат преписки 10 години при публичните изпълнители към НАП. Предложение №14: Относно чл.83а, ал. 5 и ал. 8 Категорично съм против да се въвеждат препращащи текстове от административнонаказателно производство и то за юридически лица, към текстове от НК, които се отнасят само до физически лица, при това можещи да носят наказателна отговорност. Юридическо лице не може !!! да участва в престъпление! Поне не и към днешна дата. Въпрос на широка дискусия е, дали и за какви състави на престъпления да се въведе наказателна отговорност за юридически лица, но това въобще няма да стане в близките 5-10 години. Моля да обясните как юридическо лице ще съдейства за разкриване на престъпление ? Моля да обясните как юридическо лице ще носи отговорност ?! за обогатяване от престъпление ? Престъплението е извършено от физическо лице, и ако е внесло имущество в патримониума на юридическо лице, то облагата се отнема по съвсем друг ред. Да, в англосаксонските правни системи има наказателна отговорност за юридически лица,

Калин
Гавраков

28.01.2020

Коментар 3Предложение №8: Относно текста на чл.58, ал. 1 Добре е да се обмисли да се въведе текст в смисъл за още една отстъпка от 20%, ако лицето е посочило електронен адрес за кореспонденция по административнонаказателната преписка. Тази отстъпка да е неотменима дори при обжалването на издаденото наказателно постановление. С това действие, лицето сътрудничи на администрацията и се спестяват разходи по връчване на наказателното постановление, ползване на призовкари в съдебното производство и прочие. Ако желаете да се ускори процесът по налагане на административни наказания дайте смисъл обвинените лица да имат възможността да сътрудничат, което не значи автоматично, че признават и вина (за юридическите лица пък отговорността е обективна, безвиновна)! В крайна сметка, ако наложеното наказание е в размер на 1000 лева, може да се получи отстъпка от 400 лева. Всеки може да се замисли ... да плати или да оспори, като разходите по измененията на АПК за юрисконсулт допълнително ще натоварят „сметката“, ако загуби и делото. Приблизително при загуба „сметката“ набъбва до около 1300-1400 лева, т.е. двойно. Според мен с предложеното ще се стимулира да се оспорват само реално несправедливите наказания, а не както е сега, винаги. Другата полза е, че вече наказаното лице влиза в евентуална хипотеза за повторност според материалния закон, по който е наказано. В повечето, за повторност наказанията са с четворен до десеторен размер. Всеки ще се замили, дали да плати, като в примера 600 лева и една или две години да „внимава“ или да оспори и възможността да загуби, да плати около 1400 лева и пак да е в положението за повторност. Считам, че държавата трябва да поощрява признаването на вина по доброволен път, като за това, да дава частично и сериозно опрощение. В крайна сметка, целта на ЗАНН и другите закони не е да се събират пари от наказания, а да се стимулира законосъобразно поведение на лицата.

Предложение №9: Относно срока в чл.58а, ал.1. Моля погледнете Предложение №4: Относно връчването на АУАН-а и възможността по чл.43, ал.5 и срокът чл.44, ал.3 Предложение №10: Относно срока в чл.58а, ал.8. Считам, че при доброволно признание, държавата следва да

Коментар 2Предложение №4: Относно връчването по чл.42 Предлагам да се добави ал. 3, като в нея може да се впише електронен адрес посочен в квалифициран електронен подпис /КЕП/. Не всички обвинени в нарушение се стремят да се укрият, има и такива, които искат да докажат правотата си в съда. Моля дайте и тази възможност. Как да стане това ... в АУАН-а да има изписан електронен адрес, на който обвиненото лице да има възможност да изпрати подписано електронно писмо с КЕП в поне седем дневен срок от връчването, с което действие да се започне електронна кореспонденция между административно-наказващият орган и наказаната страна. И тази кореспонденция да стане единствено възможен и законен канал за комуникация! Почти всички административно-наказващи органи са второстепенни разпоредители с бюджетни средства, в редки случаи първостепенни. Досега поне те следва да имат квалифицирани електронни подписи в структурата на държавата, следователно електронни пощи, ако се извършва някаква дейност по така нареченото „електронно правителство“ и електронизация на управлението в администрацията. Предложение №5: Относно връчването на АУАН-а и възможността по чл.43, ал.5 и срокът чл.44, ал.3 Тук се появява една времева „дупка“ от две седмици и няколко дни. Не ми е ясно защо срокът за предложението по чл.43, ал.5 не е същият, като двуседмичният срок по чл. 44, ал.3, и да се даде възможност на наказващият орган да получи всички документи, ведно с предложението и да решава само, след като са постъпили всички документи при него. Така ще се постигне бързина, пестене на ресурси и няма да се преразглежда един и същи казус два пъти.

Предлагам редакция на чл.43, ал.5, като срокът да е уеднаквен с този по чл.44, ал.3. Във връзка с горното предлагам редакция на чл.52, ал.1, в следният вид: „Чл. 52. Наказващият орган е длъжен да се произнесе по административнонаказателната преписка в месечен срок от получаването ? по чл.44, ал.3, като задължително съобрази съдържанието на предложението по чл. 43, ал.5, ако е получено не по-късно от 3 календарни дни от изтичането на срока за получаването на преписката. В случаите по чл. 44, ал. 4 наказващият орган се произнася в

Калин
Гавраков

28.01.2020

Коментар №1Поздравления за формата, в който е даден проекта – консолидиран. Така може в цялост да се оценят предложенията. Бих препоръчал дори да се направят изменения в Закона за нормативните актове, в смисъл предложения за обществено обсъждане на изменение и/или допълнение на нормативен акт да има задължително и консолидирана версия за публикуване. Предложение №1: Чл.13 Предлагам вида наказание „обществено порицание да отпадне“ Не виждам никакъв смисъл от неговото съществуване. Дори не мога да се сетя за един материален закон, който предвижда подобно наказание. Предложение №2: Чл.28, ал.4 С тази разпоредба само ще се претоварят районните и административни съдилища. Предлагам, в случай на хипотезата на чл.28, ал.1 за повторност (в едногодишният срок) при издаване на наказателно постановление, да може жалбоподателят (наказаната страна) да оспори и по същество предупреждението съставено по чл.28, ал.2 и връщано по ал.3. Ако идеята е, да има възможност за оспорване, за да не се превръща едногодишният срок за повторност в необжалваем ... има известна логика, НО все пак не се говори в текста на чл.28, ал.1 за налагане на по-висок размер или по-тежък по вид наказание/санкция, както в специалните закони има дефиниция за повторност за влезли в сила наказателни постановления. По мое мнение, предупреждението, не бива да има възможност за обжалване или протест и защото не е правораздавателен акт. Адмираiram спазването на традицията в Българското право, да се обжалват само актове засягащи пряко или косвено, права или интереси. Не е немислима хипотеза на обжалване на предупреждение и докато трае съдебната фаза, да изтече срокът за повторност (една година). Едногодишният срок има всички белези на преклузивен, а не на давностен, т.е. започне ли се съдебно производство, нито се спира, нито се прекъсва, а си тече. Има ли смисъл да се натоварва съдебната система ? Идеята пък прокуратурата да оспори предупреждението ми се струва, че не е добра. И сега имаме проблем с прокуратурата, относно засега изключването от кръга на съдебен контрол на отказите за образуване на досъдебно производство (НПК чл.213). Прокуратурата има цял отдел : „Надзор за

Калин
Гавраков

28.01.2020

отхвърляне на променитепредвид многобройните нередности и правната несъвместимост на законопроекта с българския и европейския правов ред предлагам той да бъде изтеглен!	Ненчо Спасевски	09.01.2020
Огромни давностни сроковеНовите давностни срокове са изключително високи! По-високи са от тези във всички страни на ЕС за подобни нарушения. Това е по същество стимулира администрацията да е мудна, а гражданина може да чака получаване на Акт и НП с години, за да може да го обжалва. По този начин всяка една процедура се опорочава и се нарушават разпоредби на ЕКПЧ	Ненчо Спасевски	09.01.2020
противоконституционни разпоредби - огромни рестрикции и репресииРазпоредбите за съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя чрез фиктивно "уведомяване" са драконовски мерки, които са непропорционални на заложената цел в закона и имат за цел да увеличат незаконосъобразно доходите на държавната хазна. Напомням че според конституцията:Чл. 35. (1) Всеки има право свободно да избира своето местожителство, да се придвижва по територията на страната и да напуска нейните предели. Това право може да се ограничава само със закон, за защита на националната сигурност, народното здраве и правата и свободите на други граждани.Настоящите разпоредби превръщат хората в крепостни селяни на своето постоянно местожителство, тъй като в противен случай рискуват да бъдат ударени с огромни глоби по най-различните видове нарушения, за които се ползва реда по АУАН без да разберат. По този начин те са лишени и от право на адекватна защита, тъй като наказателното постановление също може да бъде съставено в отсъствие на нарушителя и да реално нарушителя да бъде уведомен ЧАК когато ЧСИ потропа на вратата му.	Ненчо Спасевски	09.01.2020

Обжалване на предупреждениеПротоколите за предупреждение не подлежат на съдебен контрол. Актовете, които не създават права и задължения, не могат да се обжалват пред съд. Такава е и съдебната практика. Тези актове са с предупредителен, превантивен характер. Те не са конститутивни актове, нямат сила на пресъдено нещо. Те имат алеаторен, евентуален характер за едно бъдещо и несигурно събитие, което може и да не настъпи.	Vae Victis	08.01.2020
--	------------	------------